

Ο σεισμός που γκρέμισε το χωριό της το 2017 ταρακούνησε όλη της την ψυχή. Δεν ήθελε να καθούν αυτά που έζησε τόσα χρόνια μαζί με τα καλάσματα του πατρικού της, δεν ήθελε να καθεί ένας ολόκληρος κόσμος από αναμνήσεις που σημάδεψαν τα παιδικά, νεανικά και ώριμά της χρόνια.

Έτσι προέκυψαν τα Φυλαχτά της, στηριγμένα σε βιωματικές ιστορίες και άρρηκτα συνδεδεμένα με ήθη και έθιμα του τόπου της που τείνουν να καθούν.

επισκεφθείτε την ιστοσελίδα του Οίκου www.pigi.gr

isbn: 978-960-626-379-8

Μέρες πιο μπροστά ονειρευόταν τη μέρα του πανηγυριού. Κάθε χρόνο την περίμεναν με λαχτάρα όλα τα παιδιά, αλλά φέτος γι' αυτόν όλα ήταν αλλιώς. Για πρώτη φορά θα φορούσε καινούργιο μακρύ παντελόνι. Μέχρι τώρα πάντα ήταν με κοντό, και μόνο τον χειμώνα φορούσε πού και πού και κάνα γκολφ, όταν έκανε πολύ κρύο.

Και ξαφνικά θα έμπαινε στον κόσμο των αντρών, αντράκι και αυτός, με άσπρο πουκάμισο και μακρύ παντελόνι, και με το μαύρο ακνό κνουδί στα μάγουλα και στο πάνω χείλος του.

Τρεις πρόβες είχε κάνει στον ράφτη, και τώρα τον περίμενε στην ντουλάπα κρεμασμένο για να το φορέσει ανήμερα του Αγίου Κωνσταντίνου.

Τη μέρα που θα ερχόταν στο χωριό του η Ανθούλα...

Ηθη και έθιμα πλεγμένα με νοσταλγικές, βιωματικές ιστορίες διανθισμένες με χιούμορ, από μια άλλη εποχή, μιας άλλης, ξεχασμένης από χρόνια Ελλάδας.

Ιστορίες που έχουν μείνει ανεξίτηλες στο μυαλό και στην καρδιά, από ένα παραδοσιακό χωριό που προϋπήρχε της εποχής των τρωικών πολέμων, το χωριό του Βρυσσαγενούς Διονύσου και της Βρισπίδας του Αχιλλέα, τη Βρίσα στη Λέσβο.

Ιστορίες και αναμνήσεις που σιγά σιγά ξεθωριάζουν με τον χρόνο και χάνονται, όπως κάθηκαν εκκλησίες, σχολεία, καφενεία, πατρικά και ένα μεγάλο κομμάτι του χωριού από τον σεισμό, τον Ιούνιο του 2017.

Αναμνήσεις πολύτιμες σαν φυλαχτά.

Αυτές που δεν πρέπει να τις αφήσουμε να καθούν.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Ο Μ Υ Θ Ι Σ Τ Ο Ρ Η Μ Α

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΓΡΑΓΟΥΔΑ - ΓΕΩΡΓΗ

Τα Φυλαχτά μου

Η Κατερίνα Γραγουδά-Γεωργή γεννήθηκε στη Βρίσα της Λέσβου το 1945.

Πήγε σχολείο στο δημοτικό της Βρίσας και έπειτα στο γυμνάσιο του διπλανού χωριού, του Πολικνίτου. Από μικρή αγαπούσε το γράψιμο και το θέατρο, αλλά οι γονείς της ήθελαν να τη δουν γιατρό, επάγγελμα αξιοπρεπές για τα μέτρα τής τότε εποχής.

Άφησε το νησί της για την πρωτεύουσα, για να τελειώσει την τελευταία τάξη του γυμνασίου στο Μαράσλειο, κάνοντας συγχρόνως φροντιστήριο, και στη συνέχεια πέρασε στην Οδοντιατρική. Σπούδασε, παντρεύτηκε τον χωριανό της Γιώργο Γεωργή –με τον οποίο μοιράζεται κοινά βιώματα–, έκανε δύο καταπληκτικές κόρες και εργάστηκε στο ιατρείο της στην Αθήνα για τριάντα δύο χρόνια.

Μετά τη σύνταξη, ανακάλυψε ξανά την αγάπη της για το θέατρο και είναι ερασιτέχνης ηθοποιός στις θεατρικές ομάδες των Πολιχνιατών Αθήνας και του Μάλου Πολικνίτου.

